

Wtorek, 6 lutego 2018 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2018)0025

Raport roczny Europejskiego Banku Centralnego za 2016 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lutego 2018 r. w sprawie raportu rocznego Europejskiego Banku Centralnego za rok 2016 (2017/2124(INI))

(2018/C 463/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając raport roczny Europejskiego Banku Centralnego za rok 2016,
- uwzględniając art. 284 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (EBC), w szczególności jego art. 3 i 15,
- uwzględniając art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając sprawozdanie Grupy Wysokiego Szczebla ds. Zasobów Własnych (sprawozdanie Montiego),
- uwzględniając procedurę dotyczącą zakłóceń równowagi makroekonomicznej,
- uwzględniając artykuł opublikowany w Biuletynie Ekonomicznym EBC zatytułowany „MFI lending rates: pass-through in the time of non-standard monetary policy” (Oprocentowanie kredytów MIF: efekt przeniesienia w czasach niestandardowej polityki pieniężnej) (wydanie 1/2017);
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z 2017 roku w sprawie europejskiego przemysłu i polityki pieniężnej,
- uwzględniając sprawozdanie Transparency International zatytułowane „Two sides of the same coin? Independence and accountability of the European Central Bank” (Dwie strony medalu? Niezależność i rozliczalność Europejskiego Banku Centralnego),
- uwzględniając stronę informacyjną EBC zatytułowaną „Czym jest pieniądz?”,
- uwzględniając umowę EBC w sprawie awaryjnego wsparcia płynnościowego opublikowaną w dniu 19 czerwca 2017 r.,
- uwzględniając zalecenie Komisji 2010/191/UE z dnia 22 marca 2010 r. dotyczące zakresu i skutków statusu banknotów i monet euro jako prawnego środka płatniczego⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Dz.U. L 83 z 30.3.2010, s. 70.

Wtorek, 6 lutego 2018 r.

- uwzględniając art. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 974/98 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie wprowadzenia euro ⁽¹⁾;
 - uwzględniając art. 128 ust. 1 TFUE dotyczący statusu euro jako legalnego środka płatniczego;
 - uwzględniając przemówienie przewodniczącego EBC z dnia 6 kwietnia 2017 r.,
 - uwzględniając art. 127 ust. 5 TFUE,
 - uwzględniając art. 127 ust. 2 TFUE,
 - uwzględniając informacje przekazane przez EBC w odpowiedzi na uwagi Parlamentu Europejskiego zawarte w rezolucji w sprawie sprawozdania rocznego Europejskiego Banku Centralnego za rok 2015 ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 132 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A8-0383/2017),
- A. mając na uwadze, że na posiedzeniu w dniach 9 i 10 marca 2016 r. Rada Prezesów EBC przyjęła dalsze środki mające na celu osiągnięcie celu podstawowego, jakim jest utrzymanie stabilności cen, oraz celu drugorzędowego, jakim jest wspieranie gospodarki za pomocą polityki pieniężnej, które to środki obejmują: 1) obniżenie podstawowych stóp procentowych EBC, w szczególności stopy depozytu w banku centralnym do - 0,4 %; 2) zwiększenie miesięcznych kwot skupu aktywów w ramach programu skupu aktywów (APP) do 80 mld EUR; 3) włączenie nowego programu skupu aktywów sektora przedsiębiorstw (CSPP) do programu APP w celu zakupu denominowanych w euro obligacji na poziomie inwestycyjnym emitowanych przez przedsiębiorstwa niebankowe pochodzące ze strefy euro; oraz 4) nową serię ukierunkowanych dłuższych operacji refinansujących (TLTRO) z terminem zapadalności wynoszącym cztery lata;
- B. mając na uwadze, że na posiedzeniu w dniach 7 i 8 grudnia 2016 r. Rada Prezesów EBC podjęła decyzję o wydłużeniu horyzontu programu APP z obniżonym miesięcznym poziomem (z 80 mld EUR do 60 mld EUR) od kwietnia 2017 r. do grudnia 2017 r. lub w razie konieczności dłużej, a w każdym razie do czasu, gdy Rada Prezesów uzna, iż nastąpiło trwałe zbliżenie ścieżki inflacji do wyznaczonego przez nią celu inflacyjnego;
- C. mając na uwadze, że członkowie Zarządu EBC konsekwentnie podkreślają znaczenie wdrożenia reform zwiększających produktywność w strefie euro, a także polityki fiskalnej sprzyjającej wzrostowi w ramach paktu stabilności i wzrostu;
- D. mając na uwadze, że według prognozy makroekonomicznej Eurosystemu z września 2017 r. roczna inflacja w strefie euro mierzona zharmonizowanym indeksem cen konsumpcyjnych (HICP) wyniesie 1,5 % w 2017 r., 1,2 % 2018 r. i 1,5 % w 2019 r.;
- E. mając na uwadze, że głównym celem Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) jest utrzymanie stabilności cen, zdefiniowanej przez Radę Prezesów EBC jako roczny wzrost HICP dla strefy euro na poziomie zbliżonym do 2 %, lecz poniżej tej wartości w perspektywie średnioterminowej; mając na uwadze, że w każdym z czterech lat od 2013 r. prognozy EBC pozostawały znacznie poniżej tego średnioterminowego celu inflacyjnego, a obecnie EBC przewiduje, że inflacja nie osiągnie tego docelowego poziomu przed 2020 r.;
- F. mając na uwadze, że zdaniem EBC słaba dynamika inflacji wynika między innymi z niskiego tempa wzrostu płac i niskich cen energii;
- G. mając na uwadze, że art. 127 ust. 5 TFUE zobowiązuje ESBC do przyczyniania się do stabilności systemu finansowego;
- H. mając na uwadze, że w 2016 r. zysk netto EBC wyniósł 1,19 mld EUR w porównaniu z 1,08 mld EUR w 2015 r.;
- I. mając na uwadze, że ten zysk netto wynika głównie z wyższych przychodów odsetkowych netto z papierów wartościowych utrzymywanych w celach związanych z polityką pieniężną, w tym z portfela APP i portfela USD;

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 11.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/20170410_feedback_on_the_input_provided_by_the_european_parliament.en.pdf?384c7fc03ceda115fe0e9aa7cf378e07

Wtorek, 6 lutego 2018 r.

- J. mając na uwadze, że stopa wzrostu i stopa bezrobocia są nadal wysoce zróżnicowane pod względem geograficznym, co niebezpiecznie zwiększa niestabilność gospodarki i zagraża solidnemu rozwojowi;
- K. mając na uwadze, że w art. 123 TFUE i art. 21 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego zakazuje się finansowania rządów ze środków banku centralnego;
- L. mając na uwadze, że rosnąca liczba przedsiębiorstw działających w obszarze technologii finansowej stwarza istotne możliwości rozszerzenia zakresu włączenia społecznego pod względem finansowym w strefie euro, a także zwiększa potrzebę nadzoru i monitorowania na szczeblu mikroostrożnościowym i makroostrożnościowym;

Kwestie ogólne

1. podkreśla, że zgodnie z art. 7 Statutu EBC ani EBC, ani krajowy bank centralny, ani członek któregokolwiek z ich organów decyzyjnych nie zwracają się o instrukcje ani ich nie przyjmują od instytucji czy organów Unii, rządów państw członkowskich ani żadnego innego organu; podkreśla w związku z tym niezależność EBC jako organu kształtującego politykę pieniężną strefy euro, jak określono w Traktacie; podkreśla jednak potrzebę większej rozliczalności i przejrzystości, proporcjonalnie do stopnia tej niezależności;
2. podkreśla federalny charakter EBC, który wyklucza możliwość weta ze strony poszczególnych państw członkowskich oraz ingerencję rządów, co umożliwi EBC podejmowanie zdecydowanych działań w różnych sprawach, np. w obliczu kryzysu;
3. zwraca uwagę, że prowadzona przez EBC akomodacyjna polityka pieniężna, obejmująca niskie stopy procentowe i program skupu aktywów, w latach 2012-2016 przyczyniła się do ożywienia gospodarczego i tworzenia miejsc pracy, między innymi dzięki zapobieganiu deflacji, zachowywaniu korzystnych warunków finansowania dla firm i gospodarstw domowych oraz utrzymywaniu stabilności finansowej i prawidłowego funkcjonowania systemów płatności; jest jednak zaniepokojony skutkami niekonwencjonalnych środków polityki pieniężnej dla klientów indywidualnych oraz dla równowagi finansowej systemów emerytalnych i ubezpieczeniowych, jak również tworzeniem się baniek spekulacyjnych, które EBC powinien dokładnie monitorować i minimalizować;
4. jest zaniepokojony tym, że banki strefy euro nie skorzystały ze sprzyjającego środowiska stworzonego przez EBC, aby wzmocnić swój kapitał własny, lecz – według Banku Rozrachunków Międzynarodowych – wykorzystały je do wypłaty znacznych dywidend, nieraz przekraczających poziom zysków zatrzymanych;
5. jest nadal zaniepokojony utrzymującymi się wysokimi poziomami aktywów niezbywalnych i papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami wśród zabezpieczeń operacji refinansujących Eurosystemu; ponownie zwraca się do EBC o przedstawienie informacji, które banki centralne przyjęły takie papiery wartościowe, jak również o ujawnienie metod wyceny takich aktywów; podkreśla, że ujawnienie tych informacji byłoby korzystne z punktu widzenia kontroli parlamentarnej nad realizacją zadań nadzorczych powierzonych EBC;
6. zauważa z zaniepokojeniem, że pomimo zmniejszenia nierównowagi zewnętrznej w strefie euro ponownie pojawiają się zaburzenia równowagi w systemie TARGET 2, co wskazuje na stały odpływ kapitału z peryferii strefy euro;

Stabilność cen

7. przypomina, że według Eurostatu w 2016 r. średnia inflacja w strefie euro wyniosła 0,2 %, natomiast inflacja z wyłączeniem cen energii wyniosła 0,9 %; zauważa ponadto, że – jak stwierdzono w raporcie rocznym EBC – w 2016 r. inflacja bazowa nadal nie wykazywała wyraźnego trendu wzrostowego;
8. zauważa, że według oczekiwań inflacja w strefie euro ma pozostać na poziomie poniżej 2 % przynajmniej do roku 2020, pomimo bardzo akomodacyjnej polityki pieniężnej prowadzonej przez EBC, co sugeruje, że gospodarka strefy euro nie wykorzystuje w pełni swojego potencjału, a w wyniku między innymi niedawnej aprecjacji kursu euro trudniej jest osiągnąć stabilność cen;

Wtorek, 6 lutego 2018 r.

9. odnotowuje, że w ocenie samego EBC bez przyjętego przez niego pakietu środków inflacja byłaby średnio o prawie 0,5 % niższa od wartości obecnie przewidywanej na lata 2016–2019;

10. zgadza się z EBC, że wyważony zestaw rozsądnych, pro wzrostowych krajowych polityk fiskalnych, bazujący na pełnym poszanowaniu paktu stabilności i wzrostu, w tym jego elastyczności, a także ambitne i zrównoważone pod względem społecznym reformy zwiększające produktywność, są również wymagane na poziomie państw członkowskich, aby obecne cykliczne ożywienie gospodarcze przerodziło się w trwały, zrównoważony i solidny strukturalny długoterminowy rozwój gospodarczy;

11. uważa, że biorąc pod uwagę obecną nieefektywność kanałów transmisji polityki pieniężnej, EBC musi zadbać o osiągnięcie stabilności cen, definiowanej przez Radę Prezesów EBC jako stopa inflacji na poziomie poniżej, ale blisko 2 %; jest zdania, że EBC powinien uważnie przeanalizować korzyści i skutki uboczne swojej polityki, zwłaszcza pod kątem planowanych działań w celu walki z deflacją w przyszłości; uważa, że aby budować pewność i zaufanie na rynkach finansowych, EBC powinien skupić się na jasnym i zwięzłym informowaniu o stosowanych środkach polityki pieniężnej;

12. uważa, że trwający kryzys wyraźnie pokazał konieczność zróżnicowania teoretycznych podstaw ram polityki w bankach centralnych; zwraca się do EBC, aby w swoim kolejnym raporcie rocznym przeanalizował wpływ kryzysu na ewolucję tych ram teoretycznych;

Wzrost gospodarczy i zatrudnienie

13. przypomina, że, zgodnie z art. 2 swego statutu oraz z art. 127 TFUE, a także z bardziej szczegółowymi przepisami określonymi w art. 282 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, EBC musi, bez uszczerbku dla podstawowego celu, jakim jest utrzymanie stabilności cen, wspierać „ogólne polityki gospodarcze w Unii”, aby przyczynić się do osiągnięcia celów Unii określonych w art. 3 TUE;

14. zwraca uwagę, że wzrost PKB w strefie euro (2 % w 2015 r. i 1,8 % w 2016 r.) był wprawdzie skromny, lecz stabilny i wyższy niż w latach ubiegłych, a tempo wzrostu ma stały charakter; zauważa, że prognoza gospodarcza Komisji z jesieni 2017 r. przewiduje stopę wzrostu PKB na poziomie 2,2 % w 2017 r. i 2,3 % w 2018 r.;

15. podkreśla, że według raportu rocznego EBC za rok 2016 tempo wzrostu inwestycji było nieco niższe niż w roku poprzednim; podkreśla, że działania EBC w obszarze polityki monetarnej nie przyniosły jeszcze wymiernych skutków po stronie inwestycji w gospodarce UE; zauważa, że sytuacja ta jest szczególnie niekorzystna dla peryferyjnych regionów Unii;

16. z zalem podkreśla, że według światowej prognozy gospodarczej MFW z kwietnia 2017 r. luka produktowa w strefie euro wyniosła - 1,2 % potencjalnego PKB w 2016 r. i najprawdopodobniej pozostanie ujemna do 2019 r., co sugeruje, że PKB strefy euro pozostanie poniżej swojego potencjału w okresie objętym prognozą;

17. zauważa, że według EBC jego polityka pieniężna miała kluczowe znaczenie dla cyklicznego ożywienia gospodarczego w strefie euro, które było i jest nadal napędzane między innymi przez popyt wewnętrzny, wspierany przez korzystne warunki finansowania i poprawę sytuacji na rynkach pracy, jak również przeprowadzone w niektórych państwach członkowskich reformy zwiększające produktywność i konkurencyjność, korzystając także na spadku cen ropy, co zapewni łączny wkład na poziomie 1,7 % we wzrost gospodarczy w latach 2016–2019;

18. jest zdania, że – jak zauważył prezes EBC – polityka pieniężna nie wystarczy do podtrzymania ożywienia gospodarczego, nie może też przyczynić się do rozwiązania problemów strukturalnych gospodarki europejskiej, o ile nie uzupełnią jej odpowiednio zaprojektowane, społecznie zrównoważone, sprawiedliwe i ukierunkowane na zwiększenie wzrostu i konkurencyjności strategie polityczne na szczeblu państw członkowskich, w połączeniu z rozsądną polityką fiskalną w ramach paktu stabilności i wzrostu; ponadto zgadza się z EBC, że niezbędne jest pogłębienie struktury instytucjonalnej UGW, aby wesprzeć wspomniane wyżej reformy i zwiększyć odporność strefy euro na wstrząsy makroekonomiczne;

Wtorek, 6 lutego 2018 r.

19. ubolewa, że choć bezrobocie spadło z 10,5 % w grudniu 2015 r. do 9,6 % w grudniu 2016 r., wiele państw strefy euro wciąż boryka się wysokim poziomem bezrobocia, a łączny popyt w strefie euro utrzymuje się na niskim poziomie; zwraca również uwagę, że utrzymujące się nierówności w UE mogą być szkodliwe dla zdrowego rozwoju gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu; w związku z tym wzywa do wdrażania strategii politycznych ukierunkowanych na zwiększenie produktywności, z naciskiem na umiejętności, które ułatwiają dalsze tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy, a także wzrosty płac;

20. odnotowuje zawartą w raporcie rocznym EBC analizę dystrybucyjnych efektów polityki EBC; zachęca EBC do dalszego badania dystrybucyjnych skutków swojej polityki pieniężnej, w tym dla nierówności dochodów, oraz do wzięcia tych badań pod uwagę w kontekście opracowywania polityki pieniężnej;

21. podkreśla, że aby zapewnić pełną skuteczność polityki pieniężnej, zaburzenia równowagi rachunku obrotów bieżących należy skorygować przy użyciu odpowiednich strategii polityki gospodarczej i fiskalnej, a także reform zwiększających produktywność;

Podaż kredytów i nadzór bankowy

22. zwraca uwagę, że chociaż agregat M1 rósł w tempie 8,8 % w 2016 r., agregat M3 nadal wzrasta jedynie o 5 % rocznie, co pokazuje, że transmisja polityki pieniężnej nie jest w pełni skuteczna i wskazuje na zakłócenia w zakresie polityki pieniężnej i brak odpowiedniej podaży kredytów; podkreśla w związku z tym znaczenie unii rynków kapitałowych, która może zapewnić alternatywne sposoby finansowania gospodarki w przypadku trudności w sektorze bankowym;

23. przyznaje, że polityka pieniężna zmniejszyła do pewnego stopnia koszt kredytu i przyczyniła się do poprawy dostępu do finansowania dla przedsiębiorstw i gospodarstw domowych w strefie euro, zwłaszcza w niektórych państwach członkowskich, jak zauważono w raporcie rocznym EBC za 2016 r., w którym stwierdzono, że koszt kredytów i pożyczek dla gospodarstw domowych strefy euro nadal różni się w zależności od kraju; uważa w związku z tym, że skutki tej polityki są ograniczone ze względu na niski popyt na kredyt, utrzymywanie się problemów strukturalnych w systemach bankowych niektórych państw członkowskich, a także brak zaufania między samymi instytucjami finansowymi;

24. zachęca do dalszej poprawy dostępu MŚP do kredytów, aby zadbać o rozwój gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu;

25. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że od 2015 r. oprocentowanie bardzo małych kredytów ulegało obniżeniu w szybszym tempie niż oprocentowanie dużych kredytów, co przyczyniło się do dalszego zmniejszenia różnicy między bardzo małymi a dużymi kredytami; zauważa ponadto, że różnica między oprocentowaniem małych kredytów i dużych kredytów jest obecnie podobna we wszystkich krajach strefy euro;

26. zwraca uwagę, że przedłużający się okres niemal płaskiej krzywej dochodowości może mieć negatywny wpływ na stabilność i rentowność systemu bankowego; niemniej podziela opinię EBC, że rentowność banku zależy ostatecznie od jego modelu biznesowego, a także od jego struktury i bilansu, niezależnie od niskich stóp procentowych; zwraca również uwagę, że sektor bankowy UE charakteryzuje się różnorodnością, wynikającą między innymi z uwarunkowań krajowych, co z kolei przyczynia się do stabilności systemu finansowego;

27. jest zdania, że chociaż obecna polityka niskich stóp procentowych ma póki co pozytywny wpływ na poziom kredytów zagrożonych, należy w sposób strukturalny zaradzić wysokiemu ryzyku związanemu z tymi kredytami; zwraca uwagę na działania EBC i Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego w obszarze nadzoru i wsparcia banków w strefie euro mające na celu zmniejszenie ich ekspozycji na kredyty zagrożone; w szczególności zwraca uwagę na przedstawione przez EBC w marcu 2017 r. wytyczne dla banków dotyczące postępowania z kredytami zagrożonymi, działania EBC dotyczące poszczególnych banków, a także plan działania zatwierdzony przez Radę ECOFIN w dniu 11 lipca 2017 r., bez uszczerbku dla uprawnień Parlamentu w zakresie prawodawstwa poziomu 1; zwraca uwagę, że prawidłowe wdrożenie planu działania Rady wymaga wspólnych wysiłków ze strony banków, organów nadzoru, organów regulacyjnych i władz krajowych; apeluje o przeprowadzenie testów warunków skrajnych, które będą charakteryzować się szerokim zakresem, rzetelnością i odpowiednością metodologiczną; zaleca uważne monitorowanie sytuacji na rynkach nieruchomości; uważa, że wszelkie dodatkowe środki powinny zapewnić pełne poszanowanie uprawnień Parlamentu Europejskiego;

Wtorek, 6 lutego 2018 r.

Program skupu aktywów sektora przedsiębiorstw (CSPP)

28. z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione przez EBC w ujawnianiu wykazu papierów wartościowych posiadanych przez Eurosystem w ramach realizowanego przez EBC programu skupu aktywów sektora przedsiębiorstw (CSPP), zauważa jednak, że program ten przynosi bezpośrednie korzyści głównie dużym korporacjom;

29. wzywa EBC, aby nadal zapewniał pełną przejrzystość, jeżeli chodzi o ujawnianie wolumenów zakupów dokonywanych w ramach CSPP dla każdego przedsiębiorstwa po upływie rozsądnego terminu; wzywa również EBC do publikacji wszystkich danych dotyczących CSPP w postaci jednolitego, przyjaznego dla użytkownika arkusza kalkulacyjnego, aby ułatwić publiczną rozliczalność programu; podkreśla, że w każdym wypadku należy zapewnić pełną przejrzystość po zakończeniu programu; ponadto wzywa EBC do podania do wiadomości publicznej kryteriów uznawania obligacji przedsiębiorstw za kwalifikujące się do zakupów w ramach CSPP, aby uniknąć ewentualnych zakłóceń konkurencji na rynku; podkreśla, że kwalifikowalność obligacji zależy od kryteriów związanych z zarządzaniem ryzykiem, a nie od wielkości przedsiębiorstw je emitujących;

Dodatkowe wyzwania

30. odnotowuje, że EBC jako instytucja UE jest związana porozumieniem paryskim;

31. zgadza się, że należyce funkcjonujący, zdywersyfikowany i zintegrowany rynek kapitałowy wspierający transmisję jednolitej polityki pieniężnej; jest zdania, że unia rynków kapitałowych powinna odgrywać kluczową rolę w zwiększaniu zasobów kapitałowych w UE; wzywa do stopniowego, terminowego i pełnego ukończenia i wdrożenia unii rynków kapitałowych;

32. odnotowuje pozytywną opinię EBC w sprawie ustanowienia europejskiego systemu gwarantowania depozytów jako trzeciego filaru unii bankowej; podkreśla, że system gwarantowania depozytów ma kluczowe znaczenie dla budowania zaufania i zapewnienia takiego samego poziomu bezpieczeństwa depozytów w unii bankowej; podkreśla, że europejski system gwarantowania depozytów może stanowić dodatkową pomoc we wzmacnianiu i ochronie stabilności finansowej; uznaje, że zmniejszanie ryzyka i podział ryzyka muszą iść ze sobą w parze;

33. odnotowuje uwagi Komisji dotyczące ustanowienia prawdziwego europejskiego bezpiecznego aktywa dla unii bankowej strefy euro;

34. odnotowuje decyzję Rady Prezesów EBC w sprawie zalecenia dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej art. 22 statutu ESBC i EBC, podjętą w dniu 23 czerwca 2017 r. w celu ustanowienia podstawy prawnej umożliwiającej Eurosystemowi wypełnianie swojej roli jako centralnego banku emisyjnego w proponowanej reformie systemu nadzoru w odniesieniu do kontrahentów centralnych (CCP) i przyznającą tym samym EBC prawo do regulowania działalności systemów rozliczeniowych, w tym CCP, z myślą o skutecznym przeciwdziałaniu ryzyku, jakie stwarzają te systemy dla sprawnego funkcjonowania systemów płatności i realizacji jednolitej polityki pieniężnej; obecnie analizuje to zalecenie i oczekuje dyskusji na temat tego wniosku;

Pieniądz fizyczny i waluty cyfrowe

35. zgadza się z EBC w kwestii znaczenia pieniądza fizycznego jako prawnego środka płatniczego, mając na uwadze, że euro jest jedynym prawnym środkiem płatniczym w obrębie strefy euro, i przypomina wszystkim państwom członkowskim strefy euro, że przyjmowanie banknotów i monet euro powinno stanowić regułę w transakcjach w handlu detalicznym, bez uszczerbku dla prawa tych państw członkowskich do wprowadzania górnych limitów dla płatności gotówkowych w celu zwalczania prania pieniędzy, oszustw podatkowych oraz finansowania terroryzmu i przestępczości zorganizowanej; sugeruje, że Eurosystem powinien wyemitować okolicznościowe banknoty z wizerunkiem Karola Wielkiego, które byłyby również prawnym środkiem płatniczym;

36. odnotowuje trwające dyskusje na temat „elektronicznego pieniądza banku centralnego” lub „cyfrowego pieniądza banku centralnego”, który byłby udostępniany szerokiemu wachlarzowi kontrahentów, w tym gospodarstwom domowym; zachęca Komisję i EBC do przeanalizowania takich projektów w celu poprawy publicznego dostępu do systemów płatności, obok pieniądza fizycznego, a także potencjalnych wyzwań związanych z monopolem EBC na emisję pieniądza; podkreśla, że postępy w dziedzinie walut wirtualnych nie mogą prowadzić do ograniczeń dotyczących detalicznych płatności gotówkowych ani do likwidacji gotówki;

Wtorek, 6 lutego 2018 r.

37. podkreśla znaczenie cyberbezpieczeństwa dla sektora finansowego; z zadowoleniem przyjmuje prace EBC w tej dziedzinie, na przykład uruchomienie w lutym 2016 r. pilotażowego programu zgłaszania poważnych cyberincydentów oraz współpraca w ramach G7;

Rozliczalność i przejrzystość

38. zwraca się do EBC, aby w dalszym ciągu udzielał niezbędnego wsparcia Grecji i innym państwom członkowskim w ramach przeglądu realizacji programu pomocy finansowej; uważa, że takie wsparcie mogłoby obejmować, bez uszczerbku dla jego niezależnego statusu, włączenie greckich obligacji skarbowych do PSPP, na podstawie kryteriów kwalifikowalności, które mają zastosowanie do wszystkich państw członkowskich, a także rozszerzenie programu CBPP3 na greckie osoby prawne podlegające prawu publicznemu i prywatnemu, zgodnie z takimi samymi kryteriami kwalifikowalności;

39. wzywa EBC aby we współpracy z europejskimi urzędami nadzoru przeprowadził ocenę wszystkich konsekwencji wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE oraz aby był przygotowany na przeniesienie siedzib i działalności banków do strefy euro; uważa, że wzmocnienie nadzoru nad rozliczeniami w euro poza strefą euro ma kluczowe znaczenie dla uniknięcia luk w nadzorze i problemów ze stabilnością finansową; aby doprowadzić do tego wzmocnienia, rozpoczyna debatę – na szczęblu komisji parlamentarnych – nad wydanym w czerwcu 2017 r. wnioskiem Komisji Europejskiej w sprawie zmiany rozporządzenia w sprawie infrastruktury rynku europejskiego (EMIR) w odniesieniu do nadzoru nad kontrahentami centralnymi;

40. odnotowuje, że Grupa Wysokiego Szczębla ds. Środków Własnych wskazała na zyski EBC z tytułu emisji pieniądza jako na jedne z możliwych nowych zasobów własnych na potrzeby budżetu UE; podkreśla, że przekształcenie tych zysków w zasoby własne UE wymagałoby zmiany w statucie ESBC i EBC oraz dostosowań uwzględniających szczególną sytuację państw członkowskich nienależących do strefy euro;

41. uważa, że niezależność EBC, a tym samym jego poziom odpowiedzialności, muszą być współmierne do jego znaczenia; podkreśla, że obowiązki i zadania EBC wymagają przejrzystości wobec społeczeństwa i większej odpowiedzialności przed Parlamentem; podkreśla potrzebę przedkładania list najlepszych kandydatów, tak aby Parlament mógł pełnić swą instytucjonalną rolę w mianowaniu prezesa, wiceprezesa i innych członków Zarządu EBC;

42. podkreśla, że dialog monetarny jest ważnym narzędziem służącym zapewnieniu przejrzystości decyzji dotyczących polityki pieniężnej wobec Parlamentu, a tym samym wobec opinii publicznej; z zadowoleniem przyjmuje regularną obecność prezesa EBC i innych członków Zarządu EBC na posiedzeniach w ramach dialogu monetarnego oraz innego rodzaju spotkaniach, jak również prowadzony z nimi dialog; uważa, że dialog monetarny można jeszcze bardziej usprawnić, między innymi poprzez wprowadzenie zmian powodujących, że wymiana poglądów z prezesem EBC i innymi członkami Zarządu w ramach dialogu monetarnego i innego rodzaju spotkań, będzie bardziej ukierunkowana, interaktywna i relewantna, zgodnie z zaleceniami i opiniami ekspertów w zakresie polityki pieniężnej pracujących na zlecenie Komisji Gospodarczej i Monetarnej z marca 2014 r.; wzywa ponadto pracowników EBC do kontynuowania dobrej praktyki udzielania odpowiedzi na piśmie w odniesieniu do kwestii, których nie wyjaśniono w trakcie wymiany poglądów;

43. z zadowoleniem przyjmuje podjętą przez EBC w 2016 r. decyzję o publikacji w raporcie rocznym odpowiedzi na uwagi Parlamentu i zachęca EBC do kontynuowania działań na rzecz przejrzystości, aby lepiej wyjaśniać środki polityki pieniężnej; przypomina o swoim wniosku do EBC, aby dodał do raportu rocznego rozdział lub załącznik zawierający kompleksowy komentarz dotyczący ubiegłorocznego sprawozdania Parlamentu;

44. zwraca się do EBC o zapewnienie niezależności jego wewnętrznego Komitetu ds. Audytu; wzywa EBC, aby w celu zapobieżenia konfliktom interesów publikował oświadczenia majątkowe członków Rady Prezesów; wzywa EBC do zadbania o to, by przewodniczącym Komitetu ds. Etyki nie był były prezes EBC, były członek Rady Prezesów EBC bądź inna osoba narażona na konflikt interesów; apeluje do Rady Prezesów EBC, aby zgodnie z regulaminem pracowniczym UE i kodeksem postępowania wymagała od odchodzących członków dwuletniego okresu przerwy w działalności zawodowej po wygaśnięciu mandatu; podkreśla, że członkowie Zarządu EBC powinni co do zasady powstrzymać się od jednoczesnego uczestnictwa w forach lub innych organizacjach, do których należą przedstawiciele kadry zarządczej banków nadzorowanych przez EBC, chyba że takie uczestnictwo jest zgodne z ustaloną na szczęblu światowym praktyką, a EBC uczestniczy w nich wspólnie z innymi bankami centralnymi, takimi jak System Rezerwy Federalnej USA czy bank centralny Japonii; uważa, że w takich przypadkach EBC powinien podjąć niezbędne środki, aby uniknąć potencjalnych zakłóceń

Wtorek, 6 lutego 2018 r.

w pełnieniu przez tę instytucję funkcji nadzorczej, i nie powinien brać udziału w dyskusjach dotyczących poszczególnych banków, nad którymi EBC sprawuje nadzór; zwraca uwagę na zalecenia Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 15 stycznia 2018 r. w sprawie udziału prezesa Europejskiego Banku Centralnego i członków jego organów decyzyjnych w „Grupie Trzydziestu”;

45. wzywa EBC do przyjęcia jasnej i publicznej polityki w odniesieniu do informowania o nieprawidłowościach;

46. zauważa, że obecna polityka zatrudnienia w EBC dotycząca pracowników zatrudnionych na czas określony, funkcjonująca na zasadzie wielokrotnie odnawianych umów na czas określony, może prowadzić do niestabilności środowiska pracy i osłabić spójność działań zawodowych w EBC; wyraża zaniepokojenie w związku z domniemanymi przypadkami kumoterstwa i wysokim poziomem niezadowolenia wśród pracowników EBC; zauważa i z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy EBC mające na celu rozwiązanie tych problemów, również poprzez wzmocniony dialog z przedstawicielami pracowników, i zachęca go do kontynuowania tych starań; wzywa EBC do zagwarantowania równego traktowania i równych szans wszystkim pracownikom, a także do zapewnienia godziwych warunków pracy w instytucji;

47. z zadowoleniem przyjmuje działania EBC mające na celu poprawę jasności i przejrzystości w odniesieniu do awaryjnego wsparcia płynnościowego (ELA) oraz ustalania jego ceny, zgodnie z porozumieniem w sprawie awaryjnego wsparcia płynnościowego z maja 2017 r.; zwraca uwagę, że zapewnianie płynności banku centralnego instytucjom w strefie euro mogłoby zostać doprecyzowane;

48. z zadowoleniem przyjmuje stosowaną przez EBC praktykę publikowania swoich decyzji o charakterze ogólnym, regulacji, zaleceń i opinii, co ogranicza liczbę wyjątków od obowiązku ujawniania informacji; wzywa EBC do zwiększenia przejrzystości względem społeczeństwa, między innymi poprzez konsultacje publiczne, o ile publikacja nie powoduje znaczących zakłóceń funkcjonowania rynków;

49. podkreśla, że nie należy mylić roli nadzorczej EBC z jego rolą w odniesieniu do polityki pieniężnej oraz że należy w tym względzie unikać powstawania konfliktów interesów w wykonywaniu głównych zadań Banku;

o

o o

50. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i EBC.
